

Nagovor predsednika Državnega sveta RS Alojza Kovšce na slovesnosti ob 30. obletnici osamosvojitvene vojne za Slovenijo v Gornji Radgoni, 3. julij 2021

Spoštovane gospe in gospodje;

spoštovani visoki predstavniki;

cenjeni gostje

in vsi, ki ste se udeležili slovesnosti ob 30. obletnici osamosvojitvene vojne za Slovenijo tu v Gornji Radgoni ...

V veliko čast mi je, da vas lahko nagovorim v imenu drugega doma slovenskega parlamenta na nocojšnji slovesnosti v Gornji Radgoni. Danes smo zbrani na mestu, kjer so se dan po razglasitvi samostojne Slovenije in ponosnem dvigu slovenske zastave vneli srditi spopadi med Jugoslovansko ljudsko armado in slovensko teritorialno obrambo, ki je takrat odločno stopila v bran slovenskega ozemlja. Tudi sam sem sodeloval pri osamosvajanju Slovenije in lahko rečem, da to niso bili lahki časi. Ozemlje smo branili pred armado, ki je veljala za eno najmočnejših v evropskem prostoru. A v nas je vela močna želja in patriotizem, da se upremo agresorju in ga preženemo z naših tal. Ob tem se spomnim misli slovenskega pesnika Janeza Menarta, ki pravi:

Pa naj je včasih bilo res hudó,

nič mi ni žal, saj je moralo biti,

včasih je prav, da stemni se nebo,

da se navadimo sonce ljubíti.

Velikokrat se vrednosti posamezne dobrine žal zavemo šele, ko nam je ta vzeta. Mogoče je moralo tako biti, da smo spoznali, da ni vse samoumevno, da smo se naučili ljubiti svojo domovino, da smo si zagotovili varen in dostojen dom ... Slovenci smo imeli ob osamosvajanju jasen cilj, da želimo živeti v samostojni in svobodni državi. Pri tem nas je gnala pripadnost, znali smo se povezati in se odločno boriti za naše vrednote, za skupno dobro, za našo prihodnost. Danes to pogrešam. In upravičeno se lahko vprašamo, kako ljudem vrniti zaupanje v

politiko, kako spet obuditi ponos in zavedanje, da smo Slovenci velik narod, čeprav majhen po številu prebivalcev. Tega odgovora žal ne znam stresti iz rokava.

V nagovorih ob obletnici sem vedno ponavljal, da se je svet spreminjal in mi z njim. Biti na svoji zemlji, sam svoj gospodar niso bile zgolj tisočletne sanje, ampak tudi velika odgovornost. Preizkušnje smo uspešno premagovali, tudi zadnjo v obliki pandemije koronavirusne bolezni, ki je dodobra pretresla svet, bomo, čeprav je močno zarezala v naša življenja in nas razdelila. Ali dandanes še premoremo moči, da se o nečem zopet poenotimo, poiščemo skupne točke, ki nas bodo povezale v želji po lepši prihodnosti? Je to sploh še mogoče? Človeško priznajmo in končno začnimo odpravljati napake, ki smo jih povsem življenjsko storili na tej zrelostni poti samostojnosti. Ozavestimo, da je res lepo živeti v Sloveniji. Bodimo ponosni na doseženo, bodimo prijazni drug do drugega, bodimo čuteči do prelepe narave in zelenega okolja, bodimo smeli v idejah, bodimo podjetni in ustvarjalni, kot smo že enkrat bili, saj *kje najti še lepši je svet in kje lepše je kot doma*

Danes stojimo v spominskem parku Nikoli več, ki nas spominja na pretekle dogodke in opominja, naj za svojo državo dobro skrbimo, saj so zanjo že v 1. svetovni vojni in nato še v osamosvojitveni vojni mnogi naši rojaki žrtvovali imetje in predvsem svoja življenja. Tega ne smemo odriniti na rob, pozabiti, dopustiti, da bi parcialni interesi prevladali nad skupnim dobrim ... Poskrbeti moramo za narod, še posebej pa za ranljive skupine. Kajti moč in trdnost verige je odvisna od njenega najšibkejšega člana.

Spoštovani,

že tri desetletja samostojni orjemo slovensko zemljo, zdaj smo na svojih tleh res sami svoj gospodar. Koliko naših literarnih velikanov je tiho sluteč ta dan bodrila misel o svoji domovini – samostojni državi Sloveniji. Tako kot smo pred tridesetimi leti ponosni stopili na svojo pot, stopimo tudi danes in jutri in v prihodnje. Živimo v lepi deželi, obdani z morjem na eni strani, hribi in ravninami na drugi ter neokrnjeno naravo, ki nam daje možnosti za pridelavo zdrave hrane ter pobeg v mir in tišino, kadar to potrebujemo. Bodimo strpni drug do drugega, imejmo radi našo domovino, cenimo svobodo, za katero so se naši

predniki borili v številnih bojih. Ob praznikih ponosno razobesimo slovensko zastavo in pokažimo, da nam je mar.

Zato tudi danes veseli praznujmo ta praznik, v prihodnje pa naj nam ne zmanjka optimizma in smelih načrtov za prihodnost. Kot Martin Štrel, ki znova in znova preseneča svet z drznimi podvigi v čast in ponos domovine Slovenije.

Še enkrat – vse najboljše, draga Slovenija!